OFFICIUM S. VINCENTII A PAULO CONFESSORIS.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Com. Conf. non Pontificis, præter sequentia.

In Hymn. Iste Confessor, *mutatur tertius Versus.*

ORATIO.

DEus, qui ad Evangelizandum pauperibus, & Ecclesiastici ordinis decorem promovendum, beatum Vincentium Apostolicâ virtute roborasti: præsta quæsumus, ut cujus pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

VIncentius à Paulo, natione Gallus, Podii non procul ab Aquis Tarbellis in Aquitania natus, jam tum à puero eximiam in pauperes charitatem præ se tulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus, humanas Aquis, divinas cùm Tolosæ, tùm Cæsaraugustæ didicit. Sacerdotio initiatus, ac Theologiæ laureâ insignitus, in Turcas incidit, qui captivum in Africam abduxerunt: sed in captivitate positus, herum ipsum Christo rursùs lucrifecit. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara, sese proripiens, ad Apostolica limina iter instituit: unde in Galliam reversus, Clippiaci primùm, mox Castellionis Parœcias sanctissimè rexit. Renuntiatus à Rege primarius Sacrorum minister in Galliæ Triremibus, mirum quo zelo, & ducum, & remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis à sancto Frácisco Salesio præpositus, tantâ prudentiâ per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maximè comprobaverit judicium sanctissimi Præsulis, qui Sacerdotem Vincentio digniorem nullum

lum se nosse fatebatur.

℟. Ho nestum fecit, &c.

Lectio v.

EVangelizandis pauperibus, præsertim ruricolis, ad decrepitam usque ætatem indefessus incubuit; eique Apostolico operi tum se, tum alumnos congregationis, quam sub nomine Presbyterorum sæcularium Missionis instituit, perpetuo voto à Sancta Sede confirmato, speciatim obstrinxit. Quantùm autem augendæ Cleri disciplinæ allaboraverit, testantur erecta majorum Clericorum Seminaria: collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia: & sacræ Ordinationi præmittenda exercitia: ad quæ sicut & ad pios laicorum secessus, instituti sui domicilia libenter patere voluit. Insuper ad amplificandam Fidem, & pietatem, Evangelicos misit operarios, non in solas Galliæ provincias, sed & in Italiam, Poloniam, Scotiam, Hyberniam, atque ad Barbaros, & Indos. Ipse verò, vita functo Ludovico Decimotertio, cui morienti hortator adstitit, à Regina Anna Austriaca matre Ludovici Decimi Quarti, in sanctius Concilium accitus, studiosissimè egit, ut nonnisi digniores Ecclesiis, ac Monasteriis præficerentur; Civiles discordiæ, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit, & exhorruit, amputarentur; debitaque judiciis Apostolicis obedientia præstaretur ab omnibus.

℟. Amavit eum, &c.

Lectio vi.

NUllum fuit calamitatis genus, cui paternè non occurrerit. Fideles sub Turcarum jugo gementes: infantes expositos: juvenes discolos: virgines periclitantes: Moniales dispersas: mulieres lapsas: ad triremes damnatos: Peregrinos infirmos: Artifices invalidos: ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis, & hospitiis, etiamnum superstitibus excepit, ac piè fovit. Lotharingiam, Campaniam, Picardiam, aliasq; regiones peste, fame, belloque vastatas, prolixè refecit. Plurima ad perquirendos, & sublevandos miseros sodalitia fundavit; inter quæ celebris Matronarum cœtus, & latè diffusa sub nomine charitatis puellarum societas: Puellas quoque tum de cruce, tum de providentia, ac sanctæ Genovefæ ad sequioris

ris sexus educationem, erigendas curavit. Hæc inter, & alia gravissima negotia, Deo jugiter intentus, cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis, ac deliciis semper abhorruit, auditus dicere; rem nullam sibi placere, præterquam in Christo Jesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demùm afflictatione, laboribus, senioque attritus, die vigesima septima Septembris, anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo, ætatis suæ octogesimo quinto Parisiis in domo sancti Lazari, quæ caput est congregationis Missionis, placidè obdormivit: quem virtutibus, meritis, ac miraculis clarum, Clemens Duodecimus inter sanctos retulit, ipsius celebritati die decima nona mensis Julii quotannis assignata.

℟. Iste homo, & c.

IN III. NOCTURNO

Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium. Designavit Dominus. *ut in Communi Evangelistarum.*

℟. *vii.* Iste est qui ante Deum.

℟. *viii.* Sint lumbi. *de Communi Confes. non Pontif.*

Missa. Justus ut palmã. *de eodem Communi ii. loco. Evangelium.* Designavit Dominus, *ut in festo S. Marci xxv. Aprilis.*

In secundis Vesperis fit Commemoratio S. Margaritæ, ut in Breviario.

URBIS,

URBIS, ET ORBIS.

SUprascriptas Orationem, & Lectiones secundi Nocturni proprias S. Vincentii à Paulo Congregationis Missionis Fundatoris, prout jacent, ab Eminentissimo & Reverendissimo Domino Cardinali Lercari diligenter revisas, examinatas, & in Sac. Rit. Congregatione relatas; Sac. eadem Congregatio ad humillimas preces R. D. Joannis Conti Superioris Generalis Congregationis Missionis, & Joannis Francisci Cossart ejusdem Congregationis benignè approbavit, ac singulis annis die 19. Julii in Officio diei festi ipsius Sancti ab omnibus utriusque sexus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, sub ritu Semiduplici recitari, & imprimi posse concessit, si Sanctissimo D. N. visum fuerit. Die 7. Decembris 1737.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Sanctissimo D. N. relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 11. ejusdem Mensis & Anni 1737.

F. J. A. Card. Guadagni Pro-Præf.

Loco ✠ Sigilli.

T. Patriarcha Hierosolymitanus
S. R. Congr. Secret.